Remigiusz Pośpiech

Problematyka muzyki sakralnej w obradach Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski

I. W pierwszej połowie 2009 r. problematyka muzyczna dwukrotnie była przedmiotem obrad Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, w wyniku których podjęte zostały ważne dla środowiska muzyków kościelnych w Polsce decyzje:

1) Podczas 347. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, jakie miało miejsce w dniach 10–11 marca 2009 r. w Warszawie, biskupi mianowali o. Nikodema Kilnara OSPPE – paulina z Jasnej Góry, krajowym duszpasterzem muzyków kościelnych[1].

Jak już stwierdziłem na łamach półrocznika „Liturgia Sacra", „głównym jego zadaniem będzie przede wszystkim duszpasterska troska, ale też zarazem konsolidacja szerokiego grona organistów, kantorów, dyrygentów chórów kościelnych oraz animatorów życia muzycznego w parafiach. Sprzyjać temu będą niewątpliwie ogólnopolskie pielgrzymki całego środowiska, jakie nowy duszpasterz zamierza regularnie organizować na Jasnej Górze"[2]. Warto także dodać, że kandydatura ta była wcześniej przedmiotem dyskusji w ramach obrad Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski, uzyskując zgodnie pozytywną opinię i pełną akceptację. Została także jednogłośnie zaaprobowana podczas Zjazdu Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, jaki odbył się w dniach 11–13 IX 2007 r. w Koszalinie.

2) 20 czerwca 2009 r., na 348. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Łomży, został zatwierdzony – na wniosek Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski – *Statut diecezjalnych instytucji kształcenia muzyków kościelnych*. Dokument ten, wypracowany w środowisku

[1] Zob. *O. Nikodem Kilnar OSPPE duszpasterzem muzyków kościelnych*, „Anamnesis" 15 (2009) nr 3 (58), s. 101.

[2] R. Pośpiech, *O. Nikodem Kilnar OSPPE duszpasterzem muzyków kościelnych*, „Liturgia Sacra" 15 (2009), nr 1, s. 170.

Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych[3], został opublikowany w 59. numerze „Anamnesis”[4].

II. Oprócz tego problematyka muzyczna regularnie pojawia się podczas obrad Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski, w ostatnim okresie głównie w związku z pracami nad tłumaczeniem nowego mszału, jak również nad *Dyrektorium duszpasterstwa służby liturgicznej*. Na szczególne podkreślenie zasługuje jednak fakt, iż podczas obrad Komisji 11 maja 2009 r. zatwierdzony został jednogłośnie, po wcześniejszej dyskusji, tekst rozporządzenia zatytułowanego: *Normy ogólne dotyczące muzyków kościelnych posługujących w diecezjach Kościoła katolickiego w Polsce*[5]. Dokument ten, podobnie jak wymieniony powyżej *Statut*, także został wypracowany w środowisku Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych. W uzupełnieniu warto ponadto dodać, iż podczas obrad Komisji kilkakrotnie podnoszono konieczność opracowania nowej instrukcji o muzyce liturgicznej, na bazie dokumentu z 1979 r.

III. W uzupełnieniu niniejszego sprawozdania podaję, za periodykiem „Liturgia Sacra”[6], biogram o. N. Kilnara – duszpasterza muzyków kościelnych:

O. Nikodem Kilnar OSPPE (ur. 16 VI 1964 r. w Głuchołazach) ukończył Wyższe Seminarium Duchowne OO. Paulinów w Krakowie na Skałce. Jest także absolwentem Studium Organistowskiego Archidiecezji Częstochowskiej. Aktualnie jest uczestnikiem Studium doktoranckiego na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego (Sekcja liturgiczno-homiletyczna, muzyczna i historii sztuki). Jako brat zakonny, w prowadzonej przez oo. paulinów parafii w Wieruszowie, działał jako organista i dyrygent trzech chórów (w tym założonych przez siebie chórów męskiego i mieszanego) oraz orkiestry Ochotniczej Straży Pożarnej. Po święceniach kapłańskich, które przyjął w 1995 r., o. N. Kilnar pracował w klasztorach paulińskich, w tym m.in. na misjach w Republice Południowej Afryki oraz na placówce w Wolverhampton (Wlk. Brytania). Przez jedną kadencję (2002–2005) był również podprzeorem klasztoru na Jasnej Górze, gdzie – przed wyjazdem do Anglii (2007–2008) – sprawował także opiekę nad muzykami i chórami jasnogórskimi. Warto podkreślić, że to głównie z jego inicjatywy powstały przy sanktuarium następujące zespoły: Jasnogórski Chór chłopięcy *Pueri Claromontani*, Chór dziewczęcy *Filiae*

[3] Por. *Statut i Regulamin Diecezjalnego Studium Organistowskiego – propozycje*, w: G. Poźniak (red.), *Kształcenie organistów* (Biuletyn nr 2 Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych), Opole – Lublin 2007, s. 34–36.

[4] *Statut diecezjalnych instytucji kształcenia muzyków kościelnych*, „Anamnesis” 15 (2009) nr 4 (59), s. 55–56. Tekst statutu ukazał się również w: G. Poźniak (red.), *Muzyk kościelny* (Biuletyn nr 4 Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych), Opole – Lublin 2009, s. 61–62.

[5] Pełny tekst dokumentu zob. w: G. Poźniak (red.), *Muzyk kościelny*, s. 55–57.

[6] R. Pośpiech, *art. cyt*., s. 170–171.

Mariae oraz Oktet dęty. Reaktywował ponadto Jasnogórski Zespół Wokalny *Camerata* oraz powołał do istnienia Zespół Muzyki Dawnej *Capella Częstochoviensis*. W 2001 r. został prezesem Stowarzyszenia *Kapela Jasnogórska*, a od roku 2007 jest asystentem kościelnym Jasnogórskiej Szkoły Chóralnej. W ramach wymienionego wyżej stowarzyszenia zorganizował Zespół Naukowo-Redakcyjny Jasnogórskich Muzykaliów (powołany oficjalnie przez Generała Zakonu OO. Paulinów 20 II 2004 r.), którego celem jest ponowne odkrywanie i pielęgnowanie – w postaci koncertowych prawykonań, nagrań płytowych i wydawnictw nutowych, jak również naukowych opracowań – bogatego dziedzictwa muzycznego klasztoru na Jasnej Górze. W zainicjowanej przez o. N. Kilnara serii *Musica Claromontana – Jasnogórska Muzyka Dawna* ukazało się dotychczas 37 płyt CD (warto dodać, iż dwie z nich uzyskały prestiżową nagrodę „Fryderyka", a dwie kolejne – nominacje do tej nagrody) oraz 9 zeszytów partytur nutowych, wydawanych przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie wraz z klasztorem na Jasnej Górze. W bieżącym roku z inicjatywy o. Kilnara ukazała się także pierwsza płyta DVD z filmem *Jasnogórska muzyka dawna*, zrealizowanym przez TVP Katowice.